

uti förra Kyrkans murar insatta, hvilka under nya kyrkobyggnaden blifvit sönderslagne och förstörde.»

Enligt måtten i B. 914 har runstenen varit 1,60 m lång, 96 cm bred längs nedersta slinglinien.

Enligt B. 914 har inskriften varit följande:

: uekil : rispi : stin : eftir : hrmup : fopur : sin

Namnet **uekil** motsvarar fsv. **Væ-kil* med samma första led som i isl. *Vé-leifr*, -*mundr*, -*seti* och som sista led kortformen av -*kætill*; **hrmup** är fsv. *Hærmōdh*.

Uti **fopur** har **f** bistavarne lika långa och **o** har formen **þ**. I båda dessa avseenden överensstämmer denna inskrift med Ög. 131 Heda, varmed den ock annars företer ett visst släkttycke, och den härrör förmodligen från samma ristare. Uti Ög. 131 Heda brukas **o** som a-runan uti **konb kanp**, troligen ock i **onut Anund**, och **u** står för *ō* i **purkir**, liksom uti **hrmup** i denna inskrift. Det överraskar då att finna **fopur**, som måste beteckna *fōður* med u-omljud av *a*, med vilket det nasalerade a-ljudet alltså befunnits hava någon likhet.

Fonetisk transkription: *Vækil rēspi stēn æftir Hærmōð fōður sin.*

Översättning: Väkell reste stenen efter Hærmōd, sin fader.

143. Stora Åby kyrka, Lysings hd.

Pl. XLV. Fig. 5 (B. 915).

Litteratur: B. 915; L. 1195; W. 206; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 624.

Om stenens läge och öde, se föreg. Ög. 142. Enligt måtten i B. 915 har runstenen varit 1,62 m lång, 72 cm bred längs nedersta slinglinien.

Inskriften har varit följande:

sueni · rispi : stin : pesi : eftir : kut : brupur : sin :

I B. 915 står visserligen **brupir**, men **i** är säkerligen felläsning för **u**.

Översättning: Svene reste denna sten efter Göt, sin broder.

Namnet *Svēni* förekommer på danska runstenar, D. R. 118, 139 i Skåne och 147 på Bornholm, se Wimmer, *De danske Runemindesmærker* IV: 2, s. LXIV.

144. Ödeshögs kyrka, Lysings hd.

Pl. XLVI. Fig. 1.

Litteratur: L. 1197; W. 208; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 632; P. A. Säve, *ATS*. I, s. 117; *Reseber*. 1861, s. 106, teckning; C. F. Nordenskjöld, *Reseber*. 1873, II, s. 13, teckn; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 1, teckn.

Runstenen ligger inmurad i liggande läge 10 steg från kyrkans östra gavel i norra sakristiväggens utsida invid marken, där den även fanns på Broocmans tid. Den ursprung-